

אמרי שפר "רנה"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם שמגיע לשבת לידו בבית הכנסת יש לקבלו בסבר פנים יפות שיפנה לו מקום ויגיש לו סידור ולא יעשה תנועות כאילו הוא מצטמק ורע לו (אבות א טו) אם ישבו במקומו לא יקפיד וטוב שישב בארבע אמות הסמוכות למקומו.

אדם שפיו "נעול" וקשה לגרור ולפתותו לשיחות ודיבורים, בידוע שיש שם "אדם", מלא וגדוש הוא בתוכן פנימי. אולם אם מוצאים את פיו "פתוח", והוא מתיר לעצמו לדבר ללא גבול אזי "בידוע שאין שם אדם", שאי אפשר להגדירו כ"אדם". ("ה"יהודי הקדוש")

אין לוקחים תפילין אלא מן המומחים (מנחות מב, א. א.) ומהו מומחה שבקי בחסרות ויתרות אע"פ שאפשר לבדקן גנאי הוא לסתור (תוס' מנחות מג, א.)

אם אין בכם ביטחון בהצלחה, כנראה תפסידו. אם יש לכם ביטחון, והוא ביטחון איתן המתבסס על הכנה ועל הצלחות בעבר, תצליחו.

אם אשתו שוטפת את הבית לא יטייל במקום ששוטפת עד שתסיים והפלא יועץ (ערך גלות) כתב שבשעה שמנקים את הבית ומוצאים את הבעל מביתו יכוון על כך שגלות מכפרת.

אם לא יחשוב בשבת בענייני ממון, לא יחסר לו כל השבוע כלום.

אמר גדול אחד שליט"א שכאשר משגיח 'מוציא' בחור - ניתן למדוד את רמת יראת השמים שלו, של המשגיח.

אנשים פסימיים הם אנשים מסכנים, מחכים להם חיי סבל תמיד, בכל מקום ובכל מצב הם רק יראו וירגישו רע, הם עוד יותר אומללים בזה שהחברה פשוט דוחה אותם, אף אחד אינו אוהב לשהות בקרבת אדם שמרגישים ממנו אווירה של צער, כאב וקושי, ואז בדרך כלל החברה דוחה אותם.

אנשים שיש להם פגמים הרבה יותר מעניינים מאנשים שהם מושלמים.

אף פעם אל תוותרו על חלום בגלל שייקח זמן להגשים אותו. הזמן בכל מקרה יעבור.

בגד העשוי מחומרים סינטטים, כגון ניילון, פוליאסטר, אקרילן, דיאולן, טרילין ועוד, נחלקו גדולי הפוסקים אם חייב בציצית ואם מקיימים בו מצות וחובת ציצית. יש שמדמים אותו לחתיכת עור שאין עליו שם בגד, ו"א שאם אכן עשאו חוטים וארגו כבגד, דינם כבגד ומקיימים בהם מצות ציצית (שו"ת הר צבי או"ח ח"א סי' ט'), הגרשז"א הליכות שלמה תפלה פ"ג סט"ז, תשובות והנהגות ח"א סי' ל"ד) כדין שאר מינים הנ"ל (אות ו.)

בכל ארבע פרשיות שבתפילין יחדיו יש ארבע מאות ושלוש מילים, אלף חמש מאות ותשעים וארבע אותיות.

בספר חסידים (סימן רט): "לעולם לא יעשו הערלים רעה אלא אם כן יעשו ישראל תחילה רעה ביניהם זה לזה, ולא יתבזו תלמידי חכמים אלא אם כן יבזו זה לזה תחילה, או שמבזין את התורה ואין מוחין בידם." (רבינו יהודה החסיד)

בספרים הקדושים כתוב, כי השעיר לעזאזל מורה כי כל שיש בקדושה, יש כנגדו בטומאה. כנגד שעיר לה' יש שעיר לעזאזל. ובאמת, 'עזאזל' נוטריקון: זה לעומת זה עשה אלוקים... (היכל הברכה).

בפסוק (קהלת ד'): "וחוט המשלש לא במהרה ינתק", "משלש" ר"ת מסירות נפש, שמירת הלשון, לימוד תורה, שבת קודש, אדם הטווה וקושר חוטי חייו במשלש זה, אזי לא במהרה ינתק (באר יחיאל).

בשעת הגבהת התורה חייבים הכל לעמוד, אפילו אם המגביה עומד עם הספר תורה על בימה המוקפת מחיצות, דהרי הוא מגביה להראותה לעם, וחייבים לכבדה. (שער הציון, סימן קמ"ו, ס"ק י"ח)

בתוך כל אחד מאתנו מסתתרת שאיפה אדירה לצמיחה ולהתקדמות אישית. שאיפה זו לעולם לא תוכל להתגשם, אם לא ניתן לעצמנו להשתנות, להשתפר ולנסות דברים חדשים.

בתחילת הכתיבה יאמר "הריני כותב לשם קדושת תפילין" (לב יט), מהו תחילה תחילת כל הפרשיות (משנ"ב שם ס"ק צב).

האופטימיסטים מצליחים בעולמנו, לא מפני שהם צודקים תמיד, אלא מפני שהם חיוביים. גם כשהם טועים הם חיוביים, ודרכם היא דרך ההישג, התיקון, ההשתפרות וההצלחה. אופטימיזם מושכל ופקוח עיניים משתלם; פסימיזם יכול להציע, לכל היותר, את הנחמה הריקה שבהיות צודק. (דיוויד לנדס).

הדבר המרכזי במנהיגות איננו המנהיג אלא הדרך שבה הוא גורם לאחרים לבטוח בו.